

ме спасителния корабъ, ще трѣбва половината отъ насъ доброволно да се пожертвуватъ, та другата половина да може да се спаси“.

Капитанътъ спрѣ. Народътъ млъчеше. Въ този мигъ, тамъ въ дъното на кораба, съ издигнати ръце къмъ небето и превити колѣне се молѣше тринадесетъ годишната Мария, дете на бедна вдовица. Молитвата бѣ кратка. Сетне тя стана, съ бързи крачки се покачи на една греда предъ народа, и съ нѣженъ гласъ каза: „Вие обичате по-вече себе си, затуй искате всички да умремъ; азъ обичамъ всички ви, за всички искамъ да умра“! Следъ

тѣзи думи тя се хвърли въ водата. Всички изтрѣпнаха. Непознато чувство завладѣ душитѣ имъ. Следъ малка пауза, като безстрашни герои, заскачаха въ водата мнозина. Капитанътъ съ голѣми усилия успѣ да спаси живота на останалитѣ пътници. Помощъ пристигна.

Следъ четири часа, спасителниятъ корабъ достигна пристанището. Нѣколко десетки мъртавци грижливо бѣха свалени на брѣга. Между тѣхъ лежеше едно тѣло на момиче, на устнитѣ на което се четѣше сладка усмивка. Това бѣ трупътъ на най-малката християнка-героиня — Мария!

Ал. Драгиевъ

Нѣма любовь по-голѣма отъ тая да положишъ душата си за своитѣ ближни“. (Иоанъ 15:13).

КРЪСТЪТЪ НА ЖИВОТА

По В. Инсарский

Съ душа възвишена и чиста,
съ надежда свѣтла въвъ Христа,
въ пжтека тѣсна и търниста —
върви навредъ по вси мѣста!

Въ живота: мжки и лишения,
замисли зли на врагове,
въ душата си безъ озлобление
носи — това сж кръстовѣ!

Търпи, мой друже! Безъроптане
носи си кръста, както и преди.
И вѣрвай, че въвъ твоето
страдание
Христосъ ще те възнагради!

Божидаръ Маковъ